

Varkensbedrijf M⁺ pigs, Lochristi

Bart Mouton aan het woord:

Samen met mijn vrouw Bénédicte Dobbels hebben we in 1994 het bedrijf overgenomen van mijn ouders; het omvatte toen 420 zeugen en 1200 vleesvarkens. Daarmee zijn wij de derde generatie die als hoofdtak varkens kweekt. In 1998 hebben we het bedrijf verder gespecialiseerd met het verwerken van eigen granen in een voedersysteem, het bedrijf had toen ongeveer 700 zeugen en 900 vleesvarkens.

In 2006 werd het bedrijf volledig leeggemaakt gedurende 3 maanden. Tijdens die leegstand werd alles gereinigd en ontsmet en werden de stallen aangepast aan de laatste en beste technieken inzake milieu- en dierwelzijnseisen. Na deze aanpassingen vergrootte de omvang van het bedrijf verder tot 1600 zeugen met biggen. Vanaf 20 kg worden de dieren naar andere bedrijven verhokt waar ze opgroeien onder

hetzelfde lastenboek.

Wekelijks worden er iets meer dan 1000 biggen geboren, bijna allemaal uit de kruising Landras met Large white zeugen. Voor de goede smaak en vleeskwaliteit worden deze ingekruist met een Duroc beer. Deze nakomelingen worden dan verkocht onder het label Duroc d'Olives " speciaal voor uw smaak gekweekt".

Naast de varkens hebben we eveneens nog 70 ha akkerbouw, hoofdzakelijk tarwe en maïs. De graanopbrengst wordt volledig op eigen bedrijf verwerkt.

In 2012 besliste ik rond mijn bedrijf en vlakbij onze woonst de aangrenzende akkerbouwpercelen om te schakelen naar een agroforestry-systeem. Die keuze vloeide voort uit het idee om een groenere omgeving te creëren in de nabijheid van het bedrijf. Een belangrijke drijfveer hiervoor was het scheppen van een positievere imago ten opzichte van onze landbouwactiviteiten. De landbouwsector en zeker de intensieve varkenshouderij worden nogal vaak geassocieerd met een negatieve impact op de omgeving, zware belasting van de bodem, grote uitstoot, geur- en lawaaihinder. Daarom wou ik een inspanning doen om mijn bedrijf wat beter in te kleden om zo de eventuele hinder te beperken en aan te tonen dat ook de landbouwers oog hebben voor de omgeving. Door bomen aan te planten op het perceel hoop ik bij te dragen aan een groener milieu alsook aan een groener imago van de landbouw.

In totaal werden 130 notelaars (*Juglans regia*) aangeplant op een oppervlakte van 4 ha. De bomen zijn bedoeld om enerzijds noten te produceren, maar in de toekomst hoop ik ook kwaliteitshout te kunnen oogsten. Eveneens verwacht ik dat de bomen voor een betere bodemstructuur zullen zorgen.

Omdat mijn kennis van bomen eerder beperkt is, liet ik me begeleiden door de boomkwekerij die het plantgoed leverde en het ILVO. Zij hielpen me in de keuze van de boomsoorten en het uitwerken van een aanplantplan dat rekening houdt met mijn akkerbouwactiviteiten. Het effectieve planten van de bomen heb ik uitbesteed aan een boomkwekerij. Zij hebben de juiste kennis en ervaring om dit uit te voeren. Zo doet elk waar hij goed in is. In de verdere toekomst wil ik graag dat het perceel opgevolgd wordt zodat er kan bijgestuurd worden waar nodig.

Op de akker zal het ene jaar maïs gezaaid worden en het andere jaar wintertarwe. Zolang de bomen voor niet al te veel hinder zorgen voor het gewas zal ik mij ten volle concentreren op het gewas om daar de productie te maximaliseren. Naarmate de bomen meer schaduw geven zal ik er gras inzaaien en als buitenloop voor varkens gaan gebruiken. Intussen richtte ik reeds een rand van het agroforestryperceel in als vrije uitloop voor een aantal varkens van het ras Duroc. Een ras van Amerikaanse oorsprong dat wereldwijde faam geniet omwille van de hoge kwaliteit van het vlees. Het bevat namelijk meer intramusculair vet, wat het vlees mals en sappiger maakt. Naar het voorbeeld van hun Iberische soortgenoten grazen en wroeten de varkens er tussen enkele eikenbomen terwijl ze genieten van hun bewegingsvrijheid. Dit komt niet alleen het dierenwelzijn ten goede, maar het bevordert ook de vleeskwaliteit. Vandaag dus nog op kleine schaal, maar dit idee moet verder rijpen en vorm krijgen terwijl de bomen groeien.

Voor mijn aanplant vroeg ik in 2012 subsidie aan. De subsidie is een duwtje in de rug, maar zeker niet de voornaamste drijfveer om ermee te starten. De aanplantsubsidie in de huidige vorm is mooi meegenomen maar eigenlijk zou het beter zijn als er ook een regeling voorzien zou worden voor het jaarlijkse onderhoud van de bomen. Dit aangezien de bomen toch minstens 10 jaar moeten blijven staan. Ook een versoepeling van de randvoorwaarden zou interessant zijn, aangezien voor de productie van kwaliteitshout de bomen dikwijls verder uit elkaar moeten geplaatst worden. Daardoor kunnen er minder bomen op een hectare geplant worden en wordt de ondergrens van 30 bomen per ha soms moeilijk gehaald. Zeker wanneer het perceel een grillige vorm heeft.

Ik ben alvast benieuwd naar de opbrengst van de notelaars. Momenteel weet ik nog niet op welke manier ik de noten ga verwerken. Misschien maak ik er wel notensalami van!